

- c) nu prevede nicio normă care să impună sau să autorizeze suspendarea sau întreruperea acestui termen numai pentru că o autoritate din domeniul concurenței a luat măsuri în cadrul unei anchete sau al unei proceduri referitoare la o încălcare a dispozițiilor de drept al concurenței de care este legată acțiunea în despăgubire?
- 3) Articolul 9 alineatul (1) din directivă, precum și celelalte dispoziții ale sale sau principiile generale ale dreptului Uniunii Europene aplicabile pot fi interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale precum cea a articolului 623 din Codul de procedură civilă portughez, care, din moment ce se aplică unor fapte care au avut loc înainte de data publicării directivei menționate, înainte de intrarea sa în vigoare și înainte de data limită de transpunere a acesteia, în cadrul unei acțiuni în justiție introduse de asemenea înaintea acestei din urmă date:
- a) dispune că o condamnare definitivă pronunțată într-o procedură administrativă privind o încălcare este lipsită de efect în acțiunile civile privind raporturile juridice care depind de săvârșirea încălcării? Sau (în funcție de interpretarea reținută)
- b) prevede că o asemenea condamnare definitivă pronunțată într-o procedură administrativă privind o încălcare constituie pentru terți o prezumție simplă în ceea ce privește existența faptelor care caracterizează încălcarea sancționată și care îndeplinesc cerințele legale, în orice acțiune civilă care privește raporturile juridice care depind de săvârșirea încălcării?
- 4) Articolul 9 alineatul (1) și articolul 10 alineatele (2), (3) și (4) din directivă, articolul 288 al treilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sau orice altă dispoziție de drept primar sau derivat, jurisprudență sau principiu general al dreptului Uniunii Europene aplicabile pot fi interpretate în sensul că se opun unor norme de drept național precum articolul 498 alineatul (1) din Codul civil portughez și articolul 623 din Codul de procedură civilă portughez, care, din moment ce se aplică unor fapte care au avut loc înainte de data publicării directivei menționate, înainte de intrarea sa în vigoare și înainte de data limită de transpunere a acesteia, în cadrul unei acțiuni în justiție introduse de asemenea înaintea acestei din urmă date, nu iau în considerare textul și finalitatea directivei și nu urmăresc atingerea obiectivului vizat de aceasta?
- 5) Cu titlu subsidiar, numai în cazul în care Curtea ar răspunde afirmativ la oricare dintre întrebările care precedă, articolul 22 din directivă, precum și celelalte dispoziții relevante ale acesteia sau principiile generale ale dreptului Uniunii Europene aplicabile pot fi interpretate în sensul că se opun ca instanța națională să aplice în speță articolul 498 alineatul (1) din Codul civil portughez sau articolul 623 din Codul de procedură civilă portughez, în redactarea lor actuală, dar interpretate și aplicate astfel încât să fie compatibile cu dispozițiile articolului 10 din directivă?
- 6) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 5, un justițiabil se poate prevala de articolul 22 din directivă împotriva unui alt justițiabil în fața unei instanțe naționale într-o acțiune în despăgubire introdusă pentru obținerea reparării unui prejudiciu suferit în urma unei încălcări a dreptului concurenței?

⁽¹⁾ Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene (JO 2014, L 349, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenia) la
27 noiembrie 2017 – E.G./Republica Slovenă**

(Cauza C-662/17)

(2018/C 032/22)

Limba de procedură: slovena

Instanța de trimitere

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Părțile din procedura principală

Recurent: E.G.

Intimată: Republica Slovenă

Întrebările preliminare

- 1) Interesul solicitantului în sensul articolului 46 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva privind procedurile II⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că statutul de protecție subsidiară nu oferă aceleași drepturi și beneficii precum cele oferite de statutul de refugiat în cazul în care, în temeiul reglementării naționale, străinii beneficiari ai protecției internaționale au aceleași drepturi și beneficii, însă este diferit modul de definire a duratei sau a încetării protecției internaționale, întrucât statutul este acordat refugiatului pe durată nedeterminată, dar încetează atunci când încetează circumstanțele pe baza cărora a fost acordat, în timp ce protecția subsidiară se acordă pentru o perioadă determinată și se prelungește în situația în care există motive în acest sens?
- 2) Interesul solicitantului în sensul articolului 46 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva privind procedurile II trebuie interpretat în sensul că statutul conferit prin protecția subsidiară nu oferă aceleași drepturi și beneficii precum cele oferite de statutul de refugiat în cazul în care, în temeiul reglementării naționale, străinii beneficiari ai protecției internaționale au aceleași drepturi și beneficii, însă sunt diferite drepturile accesorii care se întemeiază pe astfel de drepturi și beneficii?
- 3) Având în vedere situația individuală a solicitantului, este necesar să se evalueze dacă, în lumina circumstanțelor concrete care îl privesc, recunoașterea statutului de refugiat i-ar conferi mai multe drepturi decât cele obținute prin acordarea protecției subsidiare sau este suficientă, pentru a exista interesul prevăzut la articolul 46 alineatul (2) al doilea paragraf din Directiva privind procedurile II, o reglementare legislativă care operează o diferențiere între drepturile accesorii care se întemeiază pe drepturile și pe beneficiile ambelor forme de protecție internațională?

⁽¹⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

**Recurs introdus la 24 noiembrie 2017 de Banca Centrală Europeană împotriva Ordonanței
Tribunalului (Camera a doua) din 12 septembrie 2017 în cauza T-247/16, Fursin și alții/Banca Centrală
Europeană**

(Cauza C-663/17 P)

(2018/C 032/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Banca Centrală Europeană (reprezentanți: E. Koupepidou și C. Hernández Saseta, agenți, B. Schneider, avocat)

Celelalte părți din procedură: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- anularea ordonanței atacate în măsura în care Tribunalul consideră că reclamantele acționare aveau interesul de a exercita acțiunea și dreptul de a introduce la Tribunal o acțiune în anularea deciziei atacate (punctul 2 din dispozitivul ordonanței atacate);
- adoptarea unei decizii definitive în privința fondului și declararea inadmisibilității acțiunii introduse de reclamantele acționare;
- obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.